

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

V. Quartum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

scriptor antiquissimus Fabius, eorum qui ferre arma possent eum fuisse numerum. Nihilominus tamen in Tabulas censuales reliquorum quoque omnium relata fuere nomina. Unde Justinus, Tertullianus, & Chrysostomus, *ἡτοιμασθῆς* consuli jubent, in quibus Jesu nomen à Quirinio descriptum erat. Porro Provinciarum, itidem ut civium, habebantur census lustrales aliquando, hoc est quibus completis lustrum conderetur, aliquando sine lustrum. Extra lustrum missus est ab Augusto in Syriam Quirinius, *Ἀρχιερέτης τῆς Ἰβρίας, καὶ πρυτανὴς τῆς ἐπαύρου Ἰστανόβου*. *Qui jus genti redderet, & facultates confereret.* Verba sunt Josephi. Extra lustrum quoque censum à tribus Gallis egit Augustus, cum Narbone conventum ageret; & deinde Germanicus, & Claudius; & Volusius, Africanus, ac Trebellius sub Nerone; & Hadrianus, & Julianus. At census ille in Syria per Saturninum & Varum actus, cum secundi census Augusti pars fuerit, ut dixi, per lustrum actus fuit: tres enim Augusti census, de quibus supra diximus, lustrales fuisse docet nos Monumentum Ancyrantum. Præterea per ordinarios magistratus aliquando census habebantur, velut iste nascente Christo actus fuit per Saturninum & Varum, Syriæ Præsides: item alter ille post Archelai exilium in Syria per Quirinium Præsidem actus. Aliquando vero agebantur per extraordinarios magistratus, census tantum habendi causa missos. Velut ille, quem commemorat Dio, ab Augusto institutus penultimo vitæ anno, aliis alio ob hanc causam missis. Viginti viros spectatæ probitatis ad id ab Augusto delectos fuisse scribit Suidas. Hanc curam qui suscipiebant, Censitores, & Peraquatores, & Inspectores appellantur in Codice. Græci *ἑπιστάταις* dicunt: cujusmodi fuerunt Hellenius & Julianus, in Cappadociam ad id minus missi, quos scriptis suis celebravit Gregorius Nazianzenus. Igitur manifesta est Bodini Semijudæi inciticia, qui Christum Jesum censum fuisse negat hoc argumento, quod veltigales, focii, & peregrini minime censi fuerint.

V. Summæ etiam imperitiæ ac supinitatis illud est, quod objicere pergit Bodinus, nullum unquam fuisse tam acerbum censorem, qui homines censendi causa loca mutare coegerit; molestiæ futurum id fuisse intolerabilis, & suntus infiniti, sed illic censum fuisse unumquemque, moribus Romanorum, ubi domicilium habuit: Cæsarem ipsum Dictatorem, cum censum populi haberet, ad singulas domos civium Romæ tunc habitantium adisse. Respondeo primo censum hunc Julii Cæsaris fuisse extraordinarium, nec more, nec loco solito habitum, ut observat Tranquillus, nec eum censum fuisse lustralem, nec à Cæsare tanquam Censore, sed tanquam Præfeco morum actum; cujusmodi censum & ab Augusto fuisse deinde initum, præter tres eos census supra memoratos; itaque non *censum* à Suetonio, sed *recensum* appellari, quem admodum & in Epitome Livii. Aio præterea falsum esse, neminem coactum fuisse censendi causa loca mutare. Notat Livius, Coss. Valerio Messala, & Livio Salinatore, Campanos ex Senarufconsulto Romæ censi fuisse coactos, cum incertum fuisset antea ubi censerentur. Notat idem, C. Popillio Lænatæ, & P. Aelio Liguræ Coss. cum lustrum conderent Censores Q. Fulvius Flaccus, A. Postumius Albinus, minorem aliquanto fuisse numerum, *Quia Postumius Consul pro concione edixerat, qui socium Latini nominis, ex edito C. Claudii Consulis redire in civitates suas debuissent, ne quis eorum Romæ, sed omnes in suis civitatibus censerentur.* Ulpiani libro tertio De censibus verba hæc sunt: *Is vero qui agrum in alia civitate habet, in ea civitate profiteri debet, in qua ager est; agri enim tributum eam civitatem debet levare, in cujus territorio possidetur.* Extat id l. Forma, §. 2. D. De censibus. Habetur quoque lex Impm. Theodosii & Valentiniiani, Cod. De naturalibus liberis, quam hic referre oportet præteritum est: *Si quis, seu liber ipse, seu curia sit nexibus obligatus, & tradendi filios naturales, vel omnes, vel quos quemve maluerit: ejus civitatis curia, unde ipse oritur, & in solidum heredes scribendi liberam ei concedimus facultatem. Quod si cui, non ex urbe, sed ex vico, vel possessione qualibet oriundo naturales liberi contigerint, eosque velit sub definitione prædicta curia splendore honorare, & hereditatis opibus adjuvare, civitatis adscribendi sunt ordinem, sub qua vicus ille ac possessio censetur.* His addonat Novella 89. cap. 2. §. 2. *Si quis igitur ex qualibet oriatur civitate, sive curialis, sive etiam liber hujusmodi sit fortuna, licebit ei suam naturalem offerre filium curia illius, unde oritur, civitatis. Si vero nec civis ipse consistat, sed ex villa quadam aut vico sit oriundus, illi à patre offeratur civitati, aut semetipsum offerat, sub qua civitate villa aut vicus tributa persolvit.* Ex his sequitur professionem, legibus Romanis, sequi debuisse locum unde origo ducebatur. Peculiare etiam id Judæis fuit, qui in tribus, familias, & domos distributi erant. Cum censi populum iussit David, censum tribus Juda seorsum adnotavit sacer Historicus, quod non fecisset utique, nisi seorsum censa fuisset. Moribus ergo Romanorum & Judæorum conferre de Josephus debuit in tribum suam, quæ Judæa fuit, & in patriam Davidis, patrumque ipsius, unde genus ducebat, quæ Bethlehem fuit.

Joseph. Antiq.
libr. 18. cap. 1.

Dio libr. 56.

Suid. in *Αρχιερέτης*.
Tit. 57. De
cens. & censit.
& Peraq. &
Inspect. Cod.
libr. 11.

Greg. Naz.
Orat. 9. ad
Jul. *ἑπιστάταις*

QUARTUM
ARGUMENTUM

Tranq. cap. 41.
in Jul.

Epit. Liv. libr.
119.
Liv. libr. 18.
cap. 17. & libr.
42. cap. 9.